

winna wstrzymać wykonanie zlecenia i zwrócić się do sądu z odpowiednim wnioskiem, celem zmiany polecenia wypłaty.

5) Najdalej w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu sądowego zlecenia wypłaty instytucja finansowa winna potwierdzić jego wykonanie w formie sprawozdania, w którym będzie ściśle przedstawiła wykonanie zlecenia.

6) Od chwili otrzymania polecenia wypłaty, instytucja finansowa nie oprocentowuje pozostającej w depozycie gotówki.

7) Jeżeli w przeciągu 6 miesięcy od chwili otrzymania polecenia wypłaty nie zostanie podjęta suma przekazana do wypłaty, instytucja finansowa zawiadomi o tem sąd właściwy. Sąd zarządzi przeniesienie poszczególnych niepodjętych sum do kasy skarbowej lub kasy depozytów sądowych, jako depozyt na rzecz uprawnionych do ich podjęcia.

§ 6. W ciągu pierwszego kwartału każdego roku instytucja finansowa przedłoży sądowi wyciągi poszczególnych kont, zawierające stan kont depozytowych z początkiem i końcem poprzedniego roku kalendarzowego z wykazaniem zmian, zaszytych w tymże roku.

§ 7. 1) Za prowadzenie depozytów pobiera instytucja finansowa od złożonych walorów opłatę po 1 zł rocznie od każdego rozpoczętego tysiąca złotych, licząc według wartości nominalnej walorów. Opłatę tę instytucja potrąca co roku, względnie przy wypłacie narosłych procentów. Najniższą sumą opłaty od całego depozytu będzie kwota dziesięć złotych rocznie.

2) Osoby, wskazane w poleceniu wypłaty, jako uprawnione do podnoszenia depozytu, winny złożyć instytucji finansowej należycie opłacone pokwitowania, wymieniające sumę odbieraną, tak w kapitale jak w procentach, z wyszczególnieniem walorów, którymi wypłatę otrzymują. W razie uprzedniego nadesłania kwitu, wypłata może nastąpić pocztą na koszt i niebezpieczeństwo uprawnionego do podjęcia depozytu.

§ 8. Część wynagrodzenia, przypadająca w myśl decyzji sądu do wypłaty właścicielowi nieruchomości w obligacjach państwowej renty ziemskiej, obliczanych według wartości nominalnej, będzie przez instytucję finansową złożona do depozytu Państwowego Banku Rolnego na przeciąg lat 5, licząc od dnia złożenia do depozytu II raty wynagrodzenia; o ile jednak suma wypłacana właścicielowi w obligacjach według wartości nominalnej przekracza kwotę tychże obligacyj, objętą II-ą ratą wynagrodzenia, dla nadwyżki tej termin 5-cio letni liczy się od złożenia do depozytu I-ej raty wynagrodzenia.

§ 9. Stan depozytów sądowych w instytucjach finansowych podlega kontroli władz nadzorczych tych instytucyj, jak również właściwych sądów oraz organów państwowych, uprawnionych do rewizji sądów.

§ 10. Depozyty znajdujące się w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w instytucjach, które nie zostały upoważnione do przyjmowania de-

pozytów, będą przez te instytucje przekazane właściwym instytucjom finansowym.

Przekazanie nastąpi na skutek zlecenia właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, wydanego po uprzednim uzyskaniu zgody sądu, do którego dyspozycji depozyt został złożony.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Dutkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

20.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia w Boguszach ekspozytury urzędu celnego w Grajewie.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się w Boguszach ekspozyturę urzędu celnego w Grajewie. Droga uboczna bogusze — Prostken staje się drogą celną.

§ 2. Ekspozyturze w Boguszach nadaje się uprawnienia urzędów celnych drugiej klasy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

21.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie wyznaczenia ostatecznych kontyngentów cukru na czas od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r.

Na zasadzie art. 1 i 16 ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze